

SKI ADRŠPACH

S příchodem jara je čas zhodnotit letošní lyžařskou sezónu v Adršpachu. Tuto zimu poprvé jste si mohli zalyžovat v pravidelně udržovaných běžeckých stopách, a to nejenom díky vydatné sněhové nadílce. SPOLEČNOST PRO ROZVOJ ADRŠPACHU iniciovala veřejnou sbírku, na které se podíleli místní ubytovatelé, provozovatelé restaurací, ale i příznivci běžeckého lyžování. Touto cestou bylo vybráno 64 000 Kč. Dále se nám podařilo přesvědčit obec Adršpach o pozitivě tohoto nápadu, a bylo vyhověno naší žádosti o poskytnutí dotací ve výši 100 000 Kč. Za tyto peníze jsme pořídili sněžný skútr SKI DOO Alpina 3 v celkové hodnotě 136 000 Kč. Zbylou část peněz jsme použili na nákup žehličky k úpravě stop a samozřejmě na provoz. Údržbu tratí zajišťovali členové sdružení dobrovolně, bez nároku na finanční ohodnocení. Bylo udržováno 35 km stop na klasiku a 3,5 km okruh na bruslení za vilovou čtvrtí u hlavního parkoviště v Dolním Adršpachu. Při údržbě tratí bylo najeto celkem 795 km. V lednu, s finanční podporou obecního úřadu, jsme uspořádali 1. ročník lyžařských závodů ve skiatlonu pro děti a dospělé. Tohoto závodu se zúčastnilo celkem 60 závodníků. Ještě letos začneme pracovat na www.ski-adrspach.cz, kde bude rozpis a mapa tratí, aktualizace údržby, přehled ubytovacích zařízení, které přispěly finanční částkou, a další důležité informace. Peníze na příští sezónu máme již dnes zajištěny z dotací Královéhradeckého kraje, ve spolupráci s mikroregionem Kladské pomezí. Spolupráce se rýsuje i v oblasti značení tratí, a to buď koordinovaně v rámci celého pomezí, nebo samostatně s nadšenci z Teplíc nad Metují. Na pozitivní odezvy tohoto projektu se nemuselo dlouho čekat. V týdnu, ale hlavně o víkendech se stopy plnily nadšenými lyžaři. My jsme rádi za to, že se podařila další dobrá věc pro zlepšení života v Adršpachu a jeho okolí. Díky pár nadšencům jde o projekt funkční, koncepční, bez výrazné zátěže obecního rozpočtu. Těším se na shledanou příští zimu v bílé stopě.

Lukáš Jánský SDRUŽENÍ PRO ROZVOJ ADRŠPACHU

V závěru bych chtěl ještě jednou poděkovat těm, co se finančně podíleli na realizaci.

Obec Adršpach	
Blahna P.	- Hotel Skalní město
Drda L.	- Hospoda U Tošováka
Dudová D.	- Ubytování Pod Křížovým vrchem
Hauck P.	- No. 9
Hotel Javor	
Jánský Lukáš	
Klikar J.	- Ubytování U Klikarů
Kohoutek P.	- Apartmány Pod Kalousy
Kozár M.	- Apartmány Kozárovi
Krecbach K.	- Penzion Adršpach
Menšík J.	
Mocková N.	- U studánky
Morávek A.	- HUDY SPORT, Hradec Králové
Ryměš J.	- Pod Modříný
Vondráček P.	- Privát 2.
Weiss D.	- Ubytování U Weissů

Koncert

(Dřevorubec 11.ročník, příprava, co jste na parkovišti neviděli.)

Raz. Dva. Tři. Čtyři. Raz.Dva Sem tam, sem tam. Jednou rukou mává na všechny strany, opisuje oblouky, vlnky, kolečka, chvílemi rázně, pak zase zvolní. Občas zastaví a tiše naslouchá, uklidněn tóny Vltavy, po chvíli rozbalí svůj temperament nad Mou vlastní.

Je mi zima a začínám být nevrlý. Konečně!!

„To byla Husqvarna“. Schová mobil do kapsy, a jakoby pro sebe začíná monolog: „Pozitíí potisk na trička, zítra plakety, jo a na zastupitelstvu perfektní . Koupíš teda ty kelímky? Řekl jsem, o co jde, peníze mi schválili, ty máš dodat dřevo, technický vyhrnou , ještě centrálu a nějaký céděčko s pěknou muzikou pro konferenciéra. Víš, jako kulisu. Človče, ten můj rozpočet je pěkně našponovanej, musím sehnat sponzory, ceny pro soutěžící, skočím za starostou do Teplíc, za Milatou , Čadou, jo a plachty na zakrytí pergoly proti větru. Nemáš nějaký? Snad pomůže někdo s grogem, a ještě to chce první pomoc. Ušil jsem velké poutač nad silnici, nemáš barvu na textil? Nevím čím to napsat, aby to vydrželo. Domluvit s Petem hotel, prý je zrovna karneval. A parkoviště. To musí bejt připravený. Letáky jsem začal dělat s klukem, dáme to na infocentrum, kabelovku. Hlavně to počasí.“

CRRRR „Čau, broučku. Já vím, láska. Deset minut. Pa.Pa. “

„ Kluk má narozeniny a já slíbil, že bude včas doma. Ještě se ti ozvu. Čau. Jo a nezapomeň na ty kelímky. “

Slunce svítí, bouřka to nebyla. Povodeň? Z čeho? Tornádo? Tady?

Nostradamus řekl, že území mezi Úpou a Stěnavou zůstane nedotčeno. Tak co to teda bylo?!?!? Musím pro stromek. Pozitíí je Štědrý den.

Podobných setkání třetího druhu před Dřevorubcem roku jsem zažil ještě několik. Vřak až večer, při závěrečném posezení v Tunelu, když Joják z technických služeb předával zástupci Husqvarny vypálené fotky na céděčku, tam jsem pochopil. Šlo o úkaz v našem okolí nevidaný. Aniz jsme sledovali a kontrolovali jeden druhého a třetího, vznikl z jednotlivých, nadšeně koordinovaných zodpovědností pozitivní výsledek.

Výsledek, na který jsem neslyšel jediné slůvko kritiky.

Výsledek, který negativně neovlivnil ani jediného člověka, o nádherném prostředí, ve kterém vznikl, nemluvě.

Výsledek, který řada z vás,350-400 hostů, prožila na vlastní kůži, na parkovišti v Ádru s dřevorubci.

Výsledek, jež považuji za jednu z nitek spřádajících spolupráci v našem nejbližším regionu.

Výsledek, jež bude v týmové spolupráci, neutralitě a ohleduplnosti ke svému okolí vzorem pro jiné.

Výsledek, jež vznikl bez lží, pomluv, prospěchářské tendenčnosti, vypočítavého alibismu.

Byl to zkrátka koncert, pane dirigente. Koncert, který byl nadčasový a ukáže spoustě slušným lidem cestu. Jsem nesmírně rád, že jsem měl tu čest se ho aktivně zúčastnit, a to bych rád i do budoucna. Vždy, půjde-li o dobrou věc, jsem připraven si zahrát. Třeba jen na buben. Nemusí to být zrovna kytara.

Děkuji.

Michal Kozár

Halasník

Zdoňovský semtamník

1/2010 březen

Úvodník

Vážení zdoňovští, libenští, tepličtí i všichni ostatní, dostává se vám do rukou druhé vydání občasníku. Možná se ptáte, co znamená slovo Semtamník v názvu občasníku. Vězte tedy, že tím vyjadřujeme, že bude vycházet sem tam, tedy občas, podle potřeby a nálady vydavatelů. Dále to znamená, že sem tam do někoho nebo do něčeho tme. To poznáte sami. V tomto čísle tme do Královéhradeckého kraje kvůli připravovanému zprůjezdění přechodu na Loděnicích pro auta, ale dozvíte se i mnohé další. Občasník si klade za cíl hlavně informovat o dění ve Zdoňově a Libné, propagovat akce a nápady sousedů a přispívat k pocitu sounáležitosti k místu, které máme rádi. Všechny náměty prosím pošlete redakční radě k otištění v dalším čísle.

Petr Kohl

Občanská společnost

Vážení příznivci vlastních rozhodnutí, píšu tento text z radosti nad tím, co se nám v posledních měsících začalo dít v našem souvisí Teplice nad Metují a přilehlí. O nás ve Zdoňově se rozepisovat nebudu, ale chtěl bych vás přizvat k účasti na dění v místě našich životů. Mnozí jistě zaregistrovali otevření internetového fóra, což je počín chvályhodný. Bylo by pěkné, kdyby se okruh přispěvatelů o nějakou tu duši rozrostl. Je totiž důležité, abychom se začali bavit o tom, kde žijeme, a pomalu tvořit plány na časy budoucí. Tím nemyslím Územní plán, ale například koncepci turistiky. Všechny nás jistě obtěžuje rok za rokem narůstající automobilismus. Chceme, aby nám turisté projížděli auty okolo domů? Nebylo by zajímavější nějaké záchytné parkoviště před Teplícemi , Adršpachem a Mierozsowem? Další doprava by mohla probíhat například ekobusem. Pro turistu by to bylo jistě zajímavé, neboť by mohl na jednom místě vystoupit, udělat si výlet z bodu A do bodu B, tam opět nastoupit a nechat se odvézt zpět ke svému plechovému mazlíčkovi. Tímto by jistě došlo k navýšení vícedenních turistů, tedy těch, kteří zde zanechávají své peníze. Nejsem odborník, ale na německé straně Šumavy s tím mají více než dobré zkušenosti. Například se oživila místa doposud spící, spousta nám všem známých věcí spojených s nadměrnou dopravou se sníží, místní se dostanou z odlehlejších oblastí lépe za svými potřebami a tak dále. Toto je samozřejmě nedopracovaná idea a jenom malý výsek z toho, jak to u nás může vypadat. Své představy zasílejte na adresu Halasníku, nebo je pište přímo na FORUMTEPLICE. Jak tu budeme žít je jenom na nás a našich zastupitelích.

Když nevíme, kam míříme, tak bloudíme a tím docházíme ke krokům krátkozrakým, které hasí problém, ale nepřináší řešení. Ve Zdoňově o tom víme své. Náš domov nekončí naším plotem. Snadno se nám pak může stát, že za naším plotem bude elektrárna, dálnice či jakákoliv jiná zhůvěřilost. Nedostanou-li politici odpověď dopředu, sami se nás zatím zeptat nenaučili.

Takže je to na každém z nás. Zajímavé na tom je, že to je práce navíc a zadarmo. Ale stojí za to.

Honza Jarý

Jak to vypadá s přechodem na Loděnicích

V posledním Halasníku jsme správně předpokládali, že KHK to jen tak nezabalí. A nejen to, dokonce přitvrdil. SÚS bez informování zastupitelstva Teplíc vytrhla a odvezla závoru. Panem hejtmánem byl činěn nátlak na odvolání pracovnice stavebního úřadu v Broumově a právník SÚS o ní rozeslal pomlouvačný email. Dále byla podána zcela nesmyslná stížnost na pracovníka DI v Náchodě, který v souladu s českými normami i zdravým rozumem, navrhol zákaz vjezdu na hranicích s dodatečnými opatřeními. Nositelům projektu prostě vůbec nevádí, že porušují legislativu, že obcházejí teplické zastupitelstvo, že jdou proti zájmům lidí ve Zdoňově a že se chovají nemorálně. Tvrdí, že mají vše v pořádku a že projekt dokončí. My jsme přesvědčeni, že k otevření přechodu pro auta nedojde, jen to bude stát víc peněz, když projekt nenaplní potřebná kritéria.

Dále jsme byli přizváni k jednání teplického zastupitelstva s nositeli projektu. Ti měli vysvětlit, proč neinformovali včas o projektu. Přestože bylo řečeno mnohé, vysvětleno nebylo nic. Zástupci kraje a SÚS se ohánějí zákony a normami, ale když si příslušné články podrobně prostudujete, zjistíte, že vše je mnohdy zcela jinak, než nám bylo panem hejtmánem a jinými podsouváno.

Jakoby nositelé projektu stále nepochopili, že vše myslíme vážně a že máme se Zdoňovem jiné záměry, než se stát tranzitní obcí pro polské návštěvníky Adršpachu.

Petr Kohl

Jako občasník vydává B.U.K. Zdoňov o.s.

Odpovědný redaktor: Petr Kohl

Kontakt: petr.kohl@tiscali.cz

Za obsah článků zodpovídají autoři.

Obsah článků nemusí vyjadřovat postoje a názory B.U.K. Zdoňov o.s.

Redakce si vyhrazuje právo neotiskovat vulgární a anonymní texty.

Maximální rozsah přijímaných příspěvků jsou 2 normostrany.

Toto číslo vychází v březnu 2010.

B.U.K. Zdoňov o.s.

Tisk: TISKÁRNÝ B. N. B., spol. s r. o.

www.tiskarnybnb.cz

PŘECHODY V BROUMOVSKÉM VÝBĚŽKU

Pro zajímavost a porovnání jsme navštívili čtyři ze sedmi míst Broumovského výběžku, kde silnice a silničky protínají státní hranici, tedy bývalé hraniční přechody v Janovičkách, Božanově, Machově a Malé Čermné. Zajímalo nás, jak je regulován provoz v místech, srovnatelných rozměry silnice a označením v mapách a územních plánech ze Zdoňovem.

Janovičky - Úzká silnička vedoucí skrz obec až do Polska. Kousek před hranicí zákaz vjezdu všech motorových vozidel. Vozovka byla zhruba před dvěma lety opravena z dotací EU až na hranice. K otevření přechodu pro automobily nedošlo.

Božanov - Zde jsou dokonce přechody dva. Oba určeny pro pěší a cyklisty. Na obou silničkách zákaz vjezdu všech motorových vozidel. Jedna z cest je nově v roce 2008 opravena z fondů EU pro přeshraniční spolupráci! Do Polska se jezdí přes sousední Otovice, kde je oficiální přejezd pro auta. Machov - Silnička vedoucí do Polska je i tady přerušena zákazem vjezdu. Mají tu však zatím štěstí. Za hranicemi jsou táhlé serpentýny a silnička v takovém stavu, že tam nelze bez úhony autem projet. Místní, kteří si váží klidného prostředí, se obávají její rekonstrukce a následného zprůjezdnění pro auta. Raději by zůstali u pěších turistů a cyklistů.

Malá Čermná - Obec spadající pod Hronov je částečně česká a částečně polská. Přesto ani zde není povolen průjezd z jedné části do druhé auty. „Přeshraniční spolupráce“ zde probíhá na kolech i pěšky. Je zde asi 100m dlouhá panelová silnička, na jejímž začátku je zákaz vjezdu všech motorových vozidel. Slouží pouze k průjezdu záchranné služby a hasičů.

Po návštěvě poslední ze jmenovaných obcí, kde by se zdálo být logické, aby se zde lidé volně pohybovali i se svými automobily, si klademe otázku, proč tomu tak není. Obyvatelé obce musí oficiálně k přejezdu do polské části využít silnice v Bělovsi. Některým se to líbí, některým ne. Jelikož však dnes nejde stanovit omezení ve smyslu malého pohraničního styku (občané přílehlých obcí projíždět mohou, ostatní nikoliv), platí zákaz vjezdu pro všechny. Na Hronovské radnici jsme se dozvěděli, že silnička vedoucí do Malé Čermné je tak úzká, že na ní nechtějí tranzitní dopravu pustit.

Vyplyvá z toho jediné. Průjezd v jednotlivých místech je dán místními potřebami, kapacitou komunikace a požadavkem místních samospráv na dopravní značení. Krajští úředníci opravdu nerozhodují o tom, kudy auta jezdit budou a kudy ne... . *Olga Himmelsbergerová a Antonín Novotný*

ČASNAČAJ PODRUHÉ

Stalo se nám již zvykem příjemným, měsíc co měsíc nad šálkem čaje dobrého scházeti se s lidem lístkům Camelie Sinensis nakloněným. Tematicky celým světem čajovým zvolna putujeme. Několik laiků vprv čajem zcela nedotčených, zvolna se v náručí až závislé proměňuje. Poslední díl našeho seriálu odehrával se ve znamení stezky karavanní, kteráž koňmi, jaky, a čajem lisovaným prokořena byla. Na cestě potkali jsme i rozličných kmenů podivných, v kterýchž, světe div se, matriarchát doposud vládne. Zřeli jsme výrobu čaje ve stylu tradičním, rodinném i pronikající výtobytky civilizace moderní, jež s prudkostí draka i toto odvětví v míře nesmírné zasahuje. V měsíci dubnu v roce tygra chystáme dokončení této pouti, jež lidem v horách otrlým celý půlrok života vyplňuje. Neboť doufáme, že jaro alespoň kontinent orientální svou přízní oblaží, přijedou do Zdoňova sklizně čajů ručeně nejčerstvější. Pro zájemce toliko zvědavé, či pro milce čaje ortodoxní je zde zpráva o 16. dubnu, kdy se uskuteční další díl našeho seriálu. Místo stejné zůstává a hodina 18. se také nemění. Informace tato bude se na vás valit z dokonale graficky tradičních letáků, jež po okolí rozvěšeny budou.

Malá HAIKU na závěr: TY NEDOKÁŽEŠ OTRHÁVÁNÍM OKVĚTNÍCH LÍSTKŮ VYTVOŘIT PLODY, JEN JARO TO UMÍ.

Honza Jarý

ČLENSKÉ SHROMÁŽDĚNÍ

Členské shromáždění o.s. B.U.K. Zdoňov se uskuteční v sobotu 27.3. 2010 od 18 hodin v penzionu St. Florian ve Zdoňově. Tradiční program bude doplněn o aktuální informace v kauze „přechod“. Proto velice rádi uvítáme i nečleny občanského sdružení, kteří se zajímají o budoucnost a rozvoj Zdoňova, místní komunikaci a (ne)možnost projíždění hranice auty.

Koncert v kostele

Zveme vás na koncert v kostele Nejsvětější Trojice ve Zdoňově, který se koná v sobotu 10.4. od 17 hod. Skladby zahrají skvělí muzikanti Tomáš Mach (housle) a Ivan Boreš (kytara). www.tomasmach.eu Jako host vystoupí Petr Kohl na didgeridoo. Vstupné 80 Kč, děti polovic. Velmi teple se oblečte. Polovina vstupného bude věnována na nákup hodinového stroje pro kostelní hodiny.

Petr Kohl

Patnáctiminutová módní přehlídka

Občanské sdružení Meetinginzdonov si Vás dovoluje pozvat na krátkou módní přehlídku, kterou ve Zdoňově v rámci svého studijního pobytu připraví studenti Státní univerzity Severní Karoliny (NCSU), USA. Tato netradiční akce, zpestřená živou hudbou, proběhne v neděli 11.4. 2010, od 15 hodin, v domě čp. 31 ve Zdoňově (Stan Coenders). Výše vstupného bude zcela na vás. Z důvodu omezeného prostoru prosíme o rezervaci míst na meetinginzdonov@gmail.com

Olga Himmelsbergerová

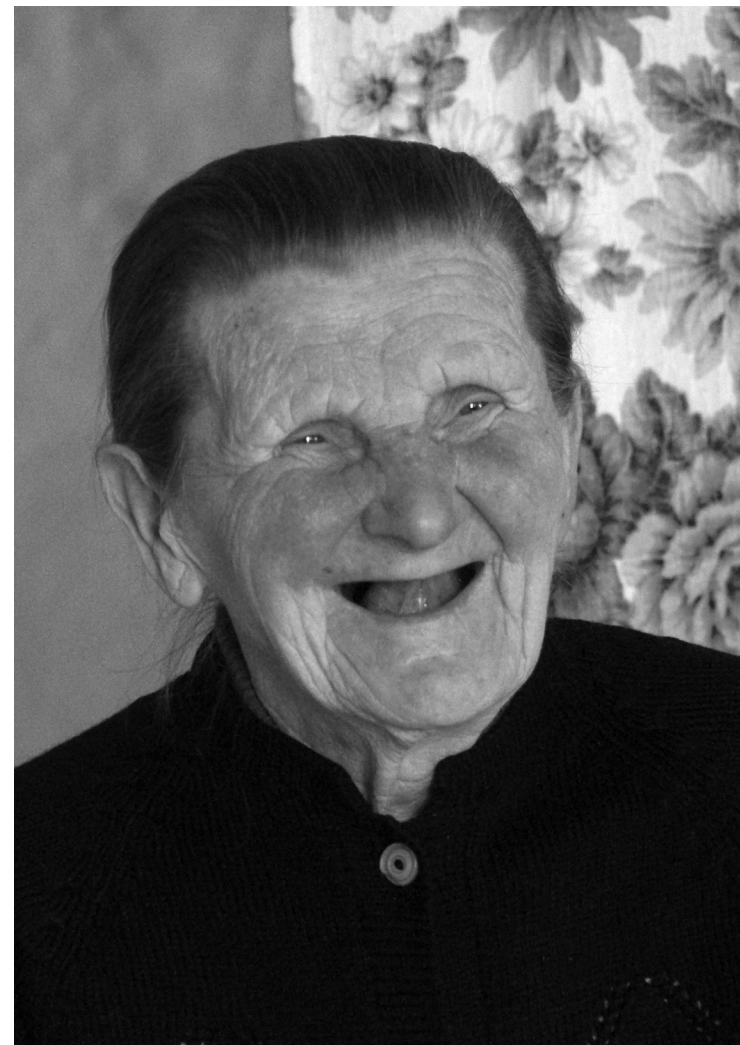
Ekocentrum

Protože se v souvislosti s chystanou obnovou „Zámku“ vyojily různé spekulace, přinášíme aktuální informace od pana Lainky:

Obecně prospěšná společnost Obnova Zdoňova byla založena za účelem rozvoje této výjimečné oblasti. Společnost je ze zákona nezisková. Jeden z pilotních projektů, který přinese zajímavá pracovní místa, je výstavba Ekocentra na pozemku bývalého „Zámku“ v pokud možno původním vzhledu a rozměru. Financování bude zajištěno z fondů EU a soukromých prostředků (dary, půjčky). V současnosti je připraven dotační titul a probíhá výběr zhotovitele projektové dokumentace. Jediný otazník zatím visí nad novým územním plánem. Pokud by nebyl do července platný, musel by se projekt o rok odložit. Nepodařilo by se totiž včas získat stavební povolení, které je nezbytné k podání žádosti o dotaci. Ta bude vyhlášena na podzim. Uděláme, co bude v našich silách, aby se tato dobrá věc podařila. O aktuálním stavu a náplni činnosti budeme informovat v dalších číslech Halasníku.

Za O.P.S. Obnova Zdoňova

Bernard Lainka

Rozhovor s paní Alžbětou Pozlerovou.

Paní Pozlerovou jsem navštívil v neděli 14. března 2010 v podvečer. Poseděli jsme v jejím domě ještě s její dcerou, paní Lídou Kulhánkovou, která se o maminku stará. Z paní Pozlerové vyzařuje nádherná vyrovnanost, těší se výbornému psychickému zdraví a na svůj věk srší vtipem. Bylo to pro mne nesmírně milé setkání, při kterém jsme se i hodně zasmáli. Jen když hovořila o smrti manžela a syna, tak se do jejich očí vkradly slzy a při vzpomínce na některá příkoří komunistů, ač bývala aktivní členkou KSČ, se ještě dokázala pěkně rozohnit. Přináším Vám notně zkrácené povídání.

Kdy jste přišli do Z.?

V roce 1946. Pocházím ze Slovenska, vdala jsem se v Čechách, sloužila jsem tu u prof. Jedličky v Libkovicích. Po svatbě jsme bydleli na Hořicku a v roce 1946 jsme se přestěhovali do Zdoňova. 5 let jsme hospodařili jako soukromníci, pak tu několik let bylo JZD, ale to zkrachovalo. Lidi měli doma spoustu domácích zvířat a tak neměli moc chuti chodit denně do práce obzvlášť, když jste za 8 hodin práce vydělali 1,- Kč. To byla hodnota jedné jednotky. Po JZD přišly státní statky. Tam už byla práce placená, ale zase jsme tam museli chodit denně a nesměli jsme mít téměř žádná domácí zvířata. Byly stanoveny limity: 2 samice králíků, 15 slepic atd.

V zemědělství jste se nadřela, že? Vaše ruce o tom říkají své.

To máte pravdu, hochu zlatej. Když jsem dělala ve chlívě museli jsme tam být už ve 2 ráno, abychom stihly každá vykydat hnůj, podestlat, pak ručně podojit 30 krav a do půl sedmé vychladit mléko, aby bylo připraveno pro mlékaře. Sázení nebo přebírání brambor nebylo o nic

lehčí. Byli jsme zaměstnaní od rána do večera za pár korun. Když bylo hotovo u krav, šla jsem pro všechny vařit a pak umývala nadobí. Ani jsem se naučila jezdit na kole, nebyly na to podmínky.

Kolik je Vám let?

95. Už jsem tu ze všech vrstevníků zůstala sama, manžel zemřel před 23 lety, syn Josef před 13 lety.

Na Pepu se dobře pamatují. Hrávali jsme spolu mariáš. Váš věk je ale opravdu úctyhodný.

Jsem asi historicky nejstarší obyvatelkou Zdoňova. I všichni příbuzní na Slovensku jsou už po smrti. I sestra, která žila jako já v Čechách. Jenom se mi o nich zdají sny.

Co Vám nejvíc utkvělo v paměti?

Pospolitost lidí po válce, všichni si pomáhali, pořádaly se tancovačky, plesy, kam chodila celá vesnice i lidé z okolí. Byl to krásný čas. Rádi jsme chodili k Bradáčům, tam byly tancovačky, Váš tatínek tam hrával na basu. Bradáčovi napekli ze všeho, co běželo okolo. Pekli psy, kočky, prostě všechno. Když tu zbohatli, odešli ze Zdoňova pryč. Z hospody pak vznikla „Pobočka“. Tam jsme se museli každé ráno hlásit k rozkazu, kdo co bude dělat.

S kým jste nejvíc kamarádili?

Hlavně s Metelkovými - babičkou a dědou Mirka a Petra Metelkových. Pak s Trojanovými - rodiči Josefa Trojana a Izákovými, ale i s dalšími. Byla tady dobrá parta.

Jak se zpětně díváte na pokus vybudovat komunismus?

Dnes už mě to nezajímá, už se chystám na odchod tam nahoru, ale byla jsem členkou KSČ od roku 1945. Věnovala jsem hodně času i práce svým stranickým úkolům. Věřila jsem, že můžu po válce pomoci vybudovat lepší společnost. Ze strany jsem vystoupila v 60. letech, když mé dceři nebylo dovoleno se vyučit prodavačkou. To jsem cítila jako velkou křivdu a pochopila, že je něco špatně. Dceru to bavilo a nemohla to dělat. Prý to byla místa určená jen dětem z města. Nám nabídli jen zemědělské učiliště. To mě opravdu naštválo. Komunismus byl omyl, i když jsme té myšlence po válce věřili.

Co říkáte snaze kraje, otevřít přechod na Loděnicích pro auta?

To se mi nelíbí, lidem ve Zdoňově to nic dobrého nepřinese.

Co se v současnosti děláte?

Sedím tu na gauči a čekám, až pro mě přijde zubatá a ona pořád nejde. Někde se asi zdržela. Aspoň kdyby už bylo teplo, abych mohla ven. Už ani nepeču, rozbila se mi trouba a vaří mi dcera.

Takže, když se zastavím na jaře, budete zubatou vyhlížet venku na lavičce?

Ne, to ne, budu dělat na zahrádce. Celý život mám ráda kytky. Jestli se dožiju jara, tak je budu zase pěstovat. Na to se těším.

A co se Vám v životě nejvíc povedlo?

Všechno ☺.

Co říkáte tomu, že se Zdoňov rozrůstá o kupu malých dětí?

Velice mě těší, že vesnice zase začíná žít. Sice už ty lidi neznám, ale přejí všem zdoňovákům hodně štěstí, pevné zdraví a krásný život. Mě zdraví nepřejte, spíš šťastnou cestu tam nahoru ☺.

S tímto přáním jsem se tedy s paní Pozlerovou rozloučil, ale doufám, že se brzy znovu setkáme, třeba na její jarní zahrádce. Na příchod zubaté si totiž při své vitalitě nejspíš ještě pár let počká. Ale kdo ví? Proto pokud si chcete na vlastní uši poslechnout její poutavé vyprávění, radši se za ní zastavte co nejdříve.

Petr Kohl